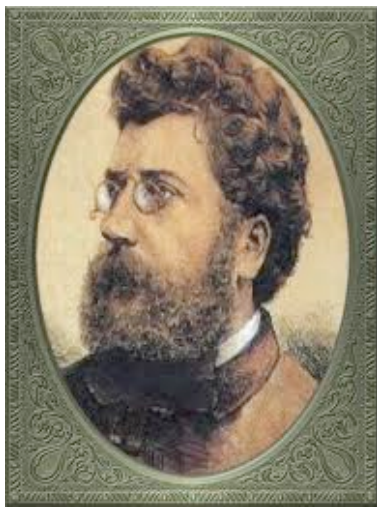

EL CANVI DE CLASSE DE GÈNER DE 2013 AMB BIZET

El Romanticisme musical s'ha expressat diferentment a cada nació europea. A França, el gust per les músiques exòtiques i folklòriques hi fou present. El músic que posa la sintonia al canvi de classe de gènere va cercar elements exòtics musicals i, també, en les cançons populars.

Georges Bizet¹

París, 25 d'octubre de 1838 — Bougival, Illa de França, 3 de juny de 1875

Compositor francès.

Estudià amb Antoine François Marmontel, Jacques François Halévy i Charles Gounod, el qual influí en les seves primeres obres, com la *Simfonia en do major* (1855). Amb la cantata *Clovis et Clotilde* guanyà el premi de Roma (1857), on compongué l'òpera bufa *Don Procopio* i la *suite* simfònica *Roma*. Es dedicà principalment a la música escènica. Posat de moda l'exotisme musical per Félicien David, molts dels llibrets que li oferiren reflectien ambients orientals o llunyans.

Dins aquest estil compongué *Les Pêcheurs de Perles* (1863), relativament ben acollida, *La Jolie Fille de Perth* (1867), no tan reeixida, i *Djamileh* (1871). Bizet alternava aquesta tasca amb la reducció d'òperes per a piano, algunes harmonitzacions de cançons populars, com els *Chants des Pyrénées* (1867), i algunes obres per a piano, com *Jeux d'enfants*, sèrie de dotze peces, cinc de les quals orquestrà posteriorment. També compongué música d'escena d'ambient provençal per a *L'Arlésienne* d'Alphonse Daudet (1872). Morí pocs mesos després de l'estrena de *Carmen*, òpera acollida amb una certa fredor, acusada de wagnerisme i de naturalisme en l'argument, bé que convertida en una de les més populars després de la mort del seu autor.

¹ Les notes sobre la vida de Bizet que hi apareixen són extretes de l'entrada **Bizet**. Enciclopèdia Catalana http://www.enciclopedia.cat/fitxa_v2.jsp?NDCHEC=0010285&BATE=Georges%2520Bizet (consulta 29.01.2013).